

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.76/2011/6. szám

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi április hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. évi június hó 14. napján kihirdetett B.382/2010/32. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2011. november 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 7.200.- /Hétezer-kettőszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság /2012. január 1. napjától a megnevezése Győri Törvényszék / Győrben, 2011. május 17., június 14. napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett B.382/2010/32. számú ítéletével a jelenleg jogerős büntetését töltő vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170. § /1/ bekezdésébe ütköző és /6/ bekezdésének I. fordulata szerint minősülő - a Btk. 16. §-a szerinti - testi sértés büntettének kísérletében, ezért 4 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott erőszakos többszörös visszaeső, és feltételes szabadságra nem bocsátható.

A 2010. március 22. napjától az első fokú ítélet kihirdetésének napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.3/2011/3-I. számú átiratában a jogorvoslati kérelmet alaptalannak tartotta és az enyhítő körülményeknek azzal a kiegészítésével, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Egyetértett a vádlott bűnösségének megállapításával, a cselekmény jogi minősítésével és a rá vonatkozó jogi indokolással, a kiszabott büntetéssel.

A vádlott védője az ítéletábrá nyilvános ülésén perbeszédében a tényállást és a cselekmény minősítését nem vitatta. A védencére kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, mert álláspontja szerint az első fokú bíróság értékelésénél a vádlott személyiségzavara, a bűncselekmény kísérleti szakban maradása, beismerése nagyobb nyomatékú enyhítő tényezőként vehetők figyelembe.

A fellebbezési szakban tartott nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványt fenntartotta. A tényállás kisebb kiegészítését is indítványozta azzal, hogy a vádlott legalább közepes erővel rugdosta a sértettet. Kiemelte, hogy a vádlott erőszakos személyiség, korábban volt büntetve, vele szemben az első fokon kiszabott büntetés enyhítése nem indokolt.

A vádlott felszólalásában a büntetésének enyhítését kérte. Elmondta, hogy vérnyomás és cukorbetegség problémáival több alkalommal került kórházba, nehezen tűri a bezártságot.

Az ítéletábrá a védelmi fellebbezés alapján a Be.348.§ /1/ bekezdésnek megfelelően a Győr-Moson-Sopron Megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül. Ennek eredményeként a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést nem tartotta alaposnak.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást törvényesen folytatta le, olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az érdemi felülvizsgálatot akadályozta volna, nem vétett.

A vádlott büntetőjogi felelősségének megítélésénél jelentőséggel bíró bizonyítékokat feltárta, tartalmukat perrendszerűen értékelte. Valamennyi bizonyíték mérlegelésével helytállóan fogadta el a sértett vallomását a tényállás alapjául, amelyet a tanúvallomások, az orvosszakértői vélemény, az orvosi dokumentációk, a helyszíni szemle és rendőri jelentés adatai alátámasztottak.

A vádlott a sértett bántalmazását a sértett előadását részben alátámasztva, tényszerűen elismerte, de ennek okát a sértett és barátnőjének vallomásától eltérően mondta el.

A vádlott védekezését -mely szerint a sértett megtámadta **sértett barátnőjét**, akinek a védelmében szolt rá, majd ezt követően a sértett megütötte, ez ellen védekezésül visszaütött - a sértett és **sértett barátnője** vallomásai megcáfolták, a vádlott orvosi vizsgálatáról készült dokumentumok adatai pedig azt nem igazolták, hogy **sértett** megütötte, mert bántalmazásra utaló sérülést a rajta elvégzett orvosi vizsgálatok nem tártak fel.

A sértett és barátnője egyezően mondták el, hogy a vádlott provokálta ki a vitát, majd megütötte és lefejelte a sértettet, a földön többször belerúgott. A bántalmazást a helyszínen jelenlévő **tanú** látta, vallomásával alátámasztotta, hogy a már földre került, vérző sértettet a vádlott kétszer megrúgta. A bántalmazás módját illetően az orvosszakértői vélemény mindenben megerősítette a sértett és a tanúk által elmondottakat.

Az első fokú bíróság a fentieknek megfelelően ezért helytállóan rögzítette a tényállásban, hogy csak a vádlott bántalmazta a sértettet, aki ennek következtében 8 napon belül gyógyuló bal oldali szemkörnyék bevérzést, valamint 8 napon túli gyógytartamú, az arc csontjainak többszörös töréses sérüléseit szenvedte el. A 8 napon túl gyógyuló sérülések tekintetében a bántalmazás módja alkalmas volt súlyosabb - a koponyaüreg megnyílásával járó sérülés reális lehetősége miatt - életveszélyes állapotot előidéző sérülés okozására.

A megállapított tényállás történeti részét a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítélet tábla csupán annyiban pontosította az orvosszakértői vélemény adatai alapján az ítélet 4. oldalának első bekezdésében írt, bizonytalan kifejezések helyett, hogy " **sértett** sérüléseit legkevesebb kettő, legalább közepes erejű tompa erőbehatás okozta."

A tényállás személyi részét az iratok tartalma alapján a többszörös erőszakos visszaesőként való elkövetés megállapításánál alapul vett korábbi elítélések további adataival kiegészítette azzal, hogy

- a 3. sorszám alatt feltüntetett ítélet cselekményének elkövetési ideje 2001. szeptember 18. A vádlott az egy év két hónap börtönbüntetés letöltését 2004. június 25. napján kezdte meg és abból 2005. július 27. napján kitöltve szabadult.

- az 5. sorszám alatt írt elítélést 2008. december 21. napján kell kitöltöttnek tekinteni, az elkövetési idő 2006. január 2.

A személyi részt kiegészítette még azzal is, hogy a vádlott jelenleg a Soproni Városi Bíróság 2011. április 19. napján kelt B.466/2009/22. számú ítéletével - amely a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. november 7. napján kelt határozatával emelkedett jogerőre - kiszabott 2 év 2 hó börtönbüntetését tölti.

Ezekkel a Be. 352.§ /1/ bekezdésének a) pontja szerint elvégzett kisebb pontosításokkal a tényállás teljes és megalapozott, a felülbírálat során határozatát az ítélőtábla a Be. 352. § /2/ bekezdése szerint erre alapította.

Az irányadó tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

A testi épség elleni támadás intenzitásából és módjából, a célzott testtájékból adódóan a vádlott tudatában fel kellett merülnie annak az előrelátható következménynek, hogy a földre került sértett fejét ért rúgásokkal súlyos sérülést okozhat. Egyidejűleg vállalta azt az előrelátható kockázatot is, hogy a sértett akár életveszélyes sérüléseket szenvedhet, aminek reális lehetősége - az orvosszakértők véleményével igazoltan - fennállt.

Az igazságügyi orvosszakértői véleménye alátámasztotta, hogy az erőbehatás mértékének figyelembe vételével a sértett fejének bakancsos lábbal történt rugdosása alkalmas volt az elszenvedettnél súlyosabb, a koponyaüreg megnyílásával járó életveszélyes sérülés okozására. Ennek elmaradása a véletlenül és azon múlt, hogy a vádlott a fej melyik részét találja el. A vádlott tettének következményébe belenyugodott, a cselekményét ezért - a bántalmazás lehetséges eredményéhez igazodóan - helytállóan minősítette az első fokú bíróság eshetőleges szándékkal elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének.

A büntetés kiszabás körében a megyei bíróság az enyhítő és súlyosító bűnösségi körülményeket feltárta, azokat súlyuknak megfelelően mérlegelte. Az első fokon alkalmazott fő és mellékbüntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, az értékelt bűnösségi körülményekkel, a vádlott bűnösségének fokával.

Az enyhítő körülmények nyomatékának eltérő értékelésén keresztül a büntetés enyhítését célzó védői indítványnak az ítélőtábla nem adott helyt.

A vádlott személyiségzavara az elmebetegség súlyosságát nem éri el, és a terhére rótt cselekmény elkövetésekor nem is korlátozta, illetve nem tette képtelenné arra, hogy cselekményének következményeit felismerje, és e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Minderre figyelemmel a büntetés mértékére személyiség jellemzőinek érdemi kihatása nincs. A bántalmazás elismerését kisebb nyomatékú enyhítő körülményként kellett javára figyelembe venni tettének megbánásával együtt, mert a vádlott nem volt teljes körű beismerésben, a cselekmény elkövetéséért a felelősséget a sértettre próbálta hárítani, mikor azzal védekezett, hogy a sértett támadóan lépett fel **sértett barátnőjével** és vele szemben.

A vádlott egészségi állapotát az első fokú bíróság súlyának megfelelően a kiszabott büntetésben értékelte, nagyobb nyomatékú enyhítő körülményként való figyelembe

vételére ezt megalapozó adatok hiányában nincs lehetőség. További enyhítő körülmény a cselekmény kísérleti szakban maradása.

A vádlott a jelen ügyben elbírált cselekmény elkövetését megelőzően erőszakos jellegű és más bűncselekményekért több alkalommal volt büntetve.

Az elsőfokú ítéletben feltüntetett 3. és 5. sorszámú elítéléseiből következően az elkövetéskor hatályos Btk. 137. § 17. pontja értelmében / beiktatta a Büntető Törvénykönyv módosításáról szóló 2009. évi LXXX. Törvény 42. § /5/ bekezdése, hatályos 2009. augusztus 9. napjától / erőszakos többszörös visszaeső, akivel szemben az elkövetéskor hatályos Btk. 97/A. § c) pontja alapján / a 2009. évi LXXX. Törvény 35. § -a szerint / a büntetési tétel 2 éves alsó határa három évi szabadságvesztésre emelkedik.

Az irányadó büntetési tételre vonatkozó, jelenleg hatályos rendelkezések ehhez képest még szigorúbbak, mert a törvényi felső határ esetében a kétszeresére emelkedik.

A vádlott előéletéből adódóan személyének társadalomra veszélyessége, az útonálló jellegű elkövetési mód, az többszörös töréses sérülések okozása, olyan súlyú büntetésre kiható körülmények, melyek a csekély nyomatékú enyhítő körülményekkel szemben az inkább enyhe, mint súlyos joghátrány további enyhítését nem teszik lehetővé.

Az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezései alapján az előírt alsó határ közelében kiszabott szabadságvesztés enyhítésre irányuló fellebbezésnek az ítélőtábla nem adott helyt.

Az első fokú bíróság döntései a büntetés végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadság kedvezményének kizárását és egyéb ítéleti rendelkezéseket illetően is törvényesek, azt az ítélőtábla a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a Btk. 99. § /1/ bekezdése alapján az első fokú ítélet kihirdetésének napjától 2011. november 8. napjáig - a fellebbezési eljárásban megküldött büntetés-végrehajtási értesítő adatai alapján - a kiszabott szabadságvesztésbe továbbfolyóan beszámította.

A Be. 338. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

G y ő r , 2012. április 3. napján

Dr.Kovács Tamás sk..Miklós Mária sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. június 14. napján kihirdetett B.382/2010/32. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. április 3. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó